

УДК 323.21:351/354

Шермейстер М., аспірант спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування

Науковий керівник: Ващенко К., д.політ.н., професор, професор кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Київський національний університет імені Тараса Шевченка)

УДОСКОНАЛЕННЯ ВЗАЄМОВІДНОСИН ВЛАДИ І ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

З перших днів повномасштабної війни громадське суспільство виявило спроможність бути дієвим партнером держави у протидії агресії. «З перших днів повномасштабного російського вторгнення наша країна стала країною активістів і волонтерів. Сьогодні кожен робить свій внесок у спільну перемогу. Поки воїни виборюють кожен сантиметр української землі, волонтери збирають кошти для тих, хто постраждав унаслідок війни, вивозять людей з окупації, допомагають тваринам, відновлюють зруйноване житло, активісти проводять закордонну дипломатію, лобюють санкції проти росії, документують воєнні злочини. Волонтерство і громадська активність стали можливістю для тих, хто прагне допомогти країні, але не воює» [1].

Публічне управління утворює інституціональний комплекс, всі елементи якого, до яких ми відносимо органи державної влади, місцевого самоврядування та структури громадянського суспільства, тісно пов'язані між собою [2].

Синергетична взаємодія між владою і громадянським суспільством, яка виникла як реакція на шок війни, зменшується, а суспільна напруга, натомість, зростає. Виникає потреба реконсолідації суспільства, яка може бути покращена через діалог всіх трьох опор публічного управління – державної влади, місцевого самоврядування та громадянського суспільства.

Для діалогу характерна горизонтальна комунікація «суб'єкт-суб'єкт», а не нисхідний вплив суб'єкта на об'єкт. Діалог як форма комунікації суб'єктів публічного управління забезпечує інформаційну підтримку нових інститутів, роз'яснюючи сенс нових правил і поширюючи прецеденти їх успішного втілення, що сприятиме нейтралізації різкого зростання невизначеності та покращенню соціального самопочуття.

Війна змінила ставлення до громадянського суспільства в нашій країні, адже воно зараз допомагає силам безпеки та оборони зусиллями волонтерських організацій, бере участь у відновленні деокупованих територій та зруйнованих в результаті обстрілів осель, захищає національні інтереси на міжнародному фронті, викриває корупційні схеми та факти зловживання владою. Структури громадянського суспільства активно представляють та захищають інтереси України в зарубіжних країнах, проводячи акції і демонстрації щодо звільнення військовополонених, повернення українських дітей, захисту повітряного простору України тощо. Потребує удосконалення формат діалогу держави та громадянського суспільства, адже у процесі захисту та відбудови нашої країни громадянське суспільство набуває нової суб'єктності та стає рівноправним партнером держави [3].

Список використаних джерел:

1. Під час війни журналісти мають усвідомлювати відповідальність за свої матеріали, – Людмила Тягнирядно. Суспільне. 08 грудня 2023 р. <https://corp.suspilne.media/newsdetails/9073>

2. Бородін Є. (2017). Медіація у публічному управлінні як форма інституціонального компромісу. *Державне управління та місцеве самоврядування*. Дніпро. Вип. 3(34). С. 6–11.

3. Мельник В. (2023). Взаємодія держави і громадянського суспільства в умовах війни в Україні. Відкритий діалог «Добре багаторівневе демократичне врядування в Україні» : матеріали Міжнар. круглого столу до Дня місцевого самоврядування в Україні (Київ, 5 груд. 2023 р.) : / за заг. ред. Л. Г. Комахи, В. С. Колтун, Ю. Ф. Дехтяренка. Київ : ННІ ПУДС КНУ, 2023. 105 с. С. 71-73.
<https://ipacs.knu.ua/pages/osn/2/news/2085/files/852d7225-6846-4f21-9cc5-b3a9e6b3f424.pdf>